

# Wat beweegt een scoliosepatiënt om naar het buitenland te gaan voor behandeling?

DOOR: ANJA AKKERMANS

Jolanda had al een lange weg met drie operaties achter de rug toen haar nieuwe huisarts haar wees op de mogelijkheid naar België te gaan voor behandeling. Ze werd volledig invalide nadat bij de derde operatie een fout was gemaakt. In Nederland was ze 'uitbehandeld'. Geen enkele arts kon nog iets voor haar doen. Ze had geen vertrouwen meer in Nederlandse artsen.

De pijn die Jolanda had was onhoudbaar. Revalidatie hielp niet meer. Ze zag nog één uitweg, greep deze laatste strohalm en ging in maart 2018 naar Leuven. Het eerste bezoek duurde twee uur. Het was heel fijn dat de arts alle tijd voor haar nam. Er werden meteen 3-d foto's gemaakt met de hypermoderne röntgenapparatuur en deze foto's werden met haar besproken. Ze kreeg een goede uitleg over de status en oorzaken van haar pijn: een verkeerd geplaatste schroef die door een zenuw was geboord. Verder bleek ze nog meer problemen te hebben zoals een lordose, hernia en botontkalking. Later volgden nog een MRI-scan en botscaan.

Na al deze onderzoeken zei de arts dat hij Jolanda graag wilde opereren, omdat ze met de constructie zoals zij die in haar rug had, nog veel meer pijn zou krijgen. Zodra ze mentaal aan de operatie toe was, ging ze onder het mes. Dat was eind januari 2019. Leuven heeft dé scolioseoperatiekamer van Europa. De apparatuur, verwerkt in een soort stellage zorgt er voor dat het operatieteam aan de bovenkant kan zien wat er aan de onderkant gebeurt. Er zit röntgen- en een soort navigatie-apparatuur in verwerkt. Jolanda vond het erg indrukwekkend en wonderbaarlijk, maar het maakte haar ook bang. Gelukkig kon het ontzettend lieve personeel haar goed uitleggen wat er zou gebeuren en zij hielden haar hand vast

ter geruststelling. Ze heeft het idee dat er door deze geavanceerde apparatuur minder fouten worden gemaakt. Mensen vanuit de hele wereld komen naar Leuven voor een behandeling. De zorg noemt Jolanda uitstekend. Het personeel is uitermate vriendelijk en kundig. Ze heeft twee weken in het ziekenhuis gelegen. Wat ze ook bijzonder fantastisch vond was dat haar man in een gastenkamer in het ziekenhuis mocht verblijven en ook hij werd volledig verzorgd. Zelfs haar zoon en vader mochten na de operatiedag een dag overblijven. Alle kosten worden door de ziektekostenverzekering vergoed. Jolanda kan het iedereen aanraden naar Leuven te gaan: "De techniek die ze daar hebben, plus dat ze meer durf hebben en risico's durven nemen." Dat betekent natuurlijk dat een arts wel de verwachting moet hebben dat het goed komt. Nog wat voordelen die Jolanda noemt zijn:

De drie artsen hebben ieder een eigen

specialisatie, ingedeeld naar leeftijd van patiënten: tot 18 jaar, van 19-35 jaar en 35+. En de wachttijden zijn in België minder lang.

Een nadeel is dat de verhouding tussen arts-patiënt anders ligt; de afstand is groter dan in Nederland. Jolanda had daar moeite mee, omdat ze zelf heel open is en kennis van zaken heeft.

Daardoor mocht ze de arts tutoyeren. Ze kreeg zelfs het compliment dat de arts 'van haar had geleerd'.

Wat vermakelijk is, is de taal. Sommige begrippen worden in België anders verwoord, bijvoorbeeld een 'po' wordt 'pan' genoemd.

Jolanda heeft nog hele dagen zorg nodig. Ze kan wel al uit bed om kleine stukjes te lopen met een rollator. Pijn heeft ze wel, maar deze is anders dan voorheen. Ze heeft er alle vertrouwen in dat haar leven beter wordt dan het was. "Ik leef nu en geniet van elk moment van de dag."

